

Σάββατο του Λαζάρου

Η Ανάσταση του Λαζάρου

Ο Λάζαρος από τη Βηθανία ήταν φίλος του Χριστού Αρρώστησε και οι αδελφές του ειδοποίησαν τον Ιησού Όταν ο Χριστός έφτασε από τη Γαλιλαία είχαν περάσει 4 ημέρες από το θάνατο του. Η παράδοση λέει ότι διέφυγε στην Κύπρο όπου πέθανε περίπου 60 χρονών

Η ανάσταση του Λαζάρου συμβολίζει τη νίκη του χριστού επί του θανάτου

Η σημερινή ημέρα ξυπνάει μνήμες από τα παιδικά μας χρόνια τότε που με την αθωότητα της ψυχής τα κάλαντα ήταν σπουδαίο γεγονός

Όλο το χωριό γέμιζε από χαρούμενες φωνές, από πολύχρωμες εικόνες. Αγόρια και κορίτσια παρέες με ένα καλάθι και το λουλουδένιο σταυρό ξεχύνονταν στο χωριό που έσφυζε από ζωή. Πάντα καλοδεχούμενα. Παππούδες και γιαγιάδες, νοικοκυραίοι έδιναν κυρίως αυγά, σπανίως φιλοδώρημα και πάντα τρατάρισμα.

Η προετοιμασία ξεκινούσε την προηγούμενη. Με τη βοήθεια του παππού έφτιαχναν σταυρό από καλάμι για να είναι ελαφρύς γιαγιάδες μαμάδες έβαζαν όλη τους την τέχνη για να στολίσουν τον σταυρό με ζουμπούλια μονόχρωμα ή πολύχρωμα. Υπήρχε άμιλλα και συναγωνισμός σε αυτό

Τα κάλαντα του Λαζάρου κυκλοφορούσαν σε μικρό βιβλιάρκι ανοικτό επάνω στο σταυρό μη τυχόν τα ξεχάσουν. Οι περισσότεροι τα θυμόμαστε όπως τα λέγαμε τότε.

Τα παραθέτουμε για να μη ξεχαστούν

«Σήμεραν έρχεται ο Χριστός,
ο επουράνιος Θεός
εν τ' πόλει Βιθανία
Μάρθα κλαίει και η Μαρία
Λάζαρο τον αδερφό τους
τον γλυκό και καρδιακό τους

Τον μοιρολογούν και λένουν
τον μοιρολογούν και κλαίουν
τρεις ημέρες τον θρηνούσαν
και τον εμοιρολογούσαν

Την ημέρα την τετάρτη
κίνησε ο Χριστός για να `ρθει
και εβγήκεν η Μαρία
έξω από τη Βιθανία

και εμπρός το γόνυ κλει
και τους πόδας Του φιλεί.

Αν εδώ ήσουν, Χριστέ μου,
δεν θ' απέθσκε ο αδερφός μου
Μα και τώρα `γω πιστεύω
και καλότατα ηξεύρω
ότι δύνασ' αν θελήσεις
και νεκρούς να αναστήσεις !

Τότε ο Χριστός δακρύζει
και τον Άδη φοβερίζει:
Άδη, Τάρταρε και Χάρο,
Λάζαρε ήρθα να σε πάρω
Δεύρω έξω Λάζαρέ μου
φιλε και αγαπητέ μου

Παρευθύς από τον Άδη
ως εξάισιο σημάδι
Λάζαρος απελυτρώθη
ανεστήθη κι εσηκώθη
Λάζαρος σαβανωμένος
και με το κερι ζωσμένος

Εκεί Μάρθα και Μαρία
εκεί κι όλη η Βηθανία
Μαθητές και Αποστόλοι
τότε ευρεθήκαν όλοι
Δόξα το Θεώ φωνάζουν
και το Λάζαρο ξετάζουν

Πες μας Λάζαρε, τι είδες
εις τον Άδη όπου πήγες ;

Είδα φόβους, είδα τρόμους
είδα βάσανα και πόνους.
Δώστε μου λίγο νεράκι
να ξεπλύνω το φαρμάκι
της καρδιάς και των χειλέων
και μη με ρωτάτε πλέον

Του χρόνου πάλι να ρθουμε
με υγεία να σας βρούμε
στον οίκο σας χαρούμενοι
κι όλοι να τραγουδούμε
Και εις έτη πολλά